

LEHIA ETA KRISIA

Posted on 23/04/2010 by Naider

Lisboako Estrategiaren funtsezko bi helburu, hori bere ondorengoan mantentzen dira, [Europa 2020 estrategia](#), **lehia eta berrikuntzaren bultzada**. >. Elementu biak ezinbestekotzat jotzen dira hazkunde ekonomiko iraunkor eta iraunkorra lortzeko.

kontsumitzaileen ikuspuntutik, enpresen arteko lehiak onura zuzenak eta zeharkakoak sortzen ditu. Lehenengoan artean prezio baxuagoak, produktu aniztasun handiagorako sarbidea, zerbitzu hobeak, etab. Azken horien artean, ekonomia osoan eragina duten produktibitate- eta efizientzia-irabaziak daude. Zentzu horretan, lehiakortasun ezin hobeak duten merkatuak egotea da bermerik onena, kontsumitzaileek beren gustu eta beharretara hobekien egokitzen dena aukera dezaten uneoro diru-kopuru onenarekin.

Hazkundearen eta berrikuntzarenren ikuspuntutik, ebidentzia enpirikoek iradokitzen dute lehia eta berrikuntza faktore osagarriak direla: barne-merkatu lehiakor eta ireki batek pizgarri onena ematen die Europako enpresei eraginkortasunari zein berrikuntzari dagokionez hobetzeko. , hazkunde-tasa handiagoak lortzeko aukera emanez. Bezeroengatik lehiatzen diren enpresak beren produktuen eta zerbitzuen kalitatea hobetzera eta prezioak doitzera behartuta daude, eta horrela berrikuntza, aurrerapen teknologikoa eta ekoizpen-bide eraginkorragoak bilatzea suspertzen dute.

< a href="https://naider.com/#_ftn1">

✖ Horregatik guztiagatik, lehiaren eta, oro har, lehia politikaren defentsa garapen biziko eremua bihurtu da azken urteotan, eta Europako eraikuntza proiektuaren oinarritzko zutabeetako bat izan da.

Baina lehia bermatzea ez da erraza, batez ere krisi garaian. Kartelaren aurkako praktikak erlaxatzeko presioak edo enpresen bat-egiteak baimentzeko eskakizunak oso presente daude epe laburrean lanpostuen galerak ekarriko lituzkeen porrot korporatiboak saihesteko mekanismo gisa.

Estatu-laguntzak, kasu askotan diskriminatzaileak, ere ugaritzen hasi dira: bankuekin edo automobil-enpresekin (hiru handiak Estatu Batuetan edo Opel Europan) gertatu da, halako moldez, ez direla enpresak izaten ari direnak. hobeki letra larriaz efizienteagoak dira, baina alderantziz. [Merkataritza Mundu Erakunde](#)aren arabera, G20 kide diren 20 herrialdeetatik 13k 2009an zehar neurri protekzionistaren bat (intentsitate txikikoa bada ere) praktikatzea.

Espanian, krisiarekin lotutako eta herrialde gehienei eragiten dieten arazo guztiei, lehiaren [kultura dela gehitu behar dugu](#). oso baxua da: akordioak, prezioak finkatzea, posizio nagusiaren abusua, etab. ordenan daude eta kasu askotan ez dira delituren bat egin izanaren berri ere ematen eta egunkarietan ere iragartzen dira. Azken urteotan ildo horretan aurrerapauso asko eman diren arren, bide luzea dago egiteko.

Dena den, krisitik modu iraunkorrean hazten hasteko egoera onean atera nahi badugu, hori egin behar dugu **industria eta zerbitzu sektore lehiakor, berritzaile, balio erantsi handikorekin**, zeinek aurkitu ditzaketenak. nitxoak merkatu globaletan. Eta sektore mota hori ez da politika protekzionistekin lortuko, lehiaren eta berrikuntzaren aldeko politikekin baizik. 1929ko krisiaren esperientziak, protekzionismo maila altuarekin eta azken urteetan lehia politikaren aplikazio erlaxatuarekin, nazioarteko merkataritzaren murrizketa nabarmena ekarri zuen (hasierako bolumenaren %66) eta krisiaren irteera atzeratu zuen atzerapena. . Ez ginateke iraganeko akats berdinetan erori behar.

Lehiaren Batzorde Nazionalak ([CNC](#)) eta Autonomia Erkidegoetako Lehiaren Epaitegi eta Zerbitzuek funtsezko eginkizuna dute edo jokatu beharko lukete testuinguru honetan, ez soilik lehiaren

aurkako egoerak gerta ez daitezen, baizik eta enpresei eta gizarteari lehiaren kultura helarazteko, sistema lehiakorrek berekin dakartzan onurak azpimarratuz. Helburu hori lortzeko ezinbestekoak dira haien independentzia eta zorroztasun teknikoa.

Lehiaketaren aldeko apustua egitea berrikuntzaren eta hazkundearen aldeko apustua da. Ez dezagun atzera egin dagoeneko eginiko bide luzea.

Teoria ekonomikoak ez du beti harreman hori aintzat hartu. Izan ere, Ekonomia Industrialaren eredu tradizionalak, froga enpirikoen aurka, esan nahi du enpresen arteko lehia ex post handiagoa izateko mehatxuak beren balizko irabazien jaitsiera eta sarrera (lehia gutxiago) ex ante merkatuetan eragiten duela. Zein berrikuntza eta hazkundea txikiagoa izan behar du. Enpresek galdutako balizko alokairua eta sar litezkeen errentak kontuan hartzen dituzten eredu berriagoak edo enpresen arteko kostuen desberdintasunak kontuan hartzen dituztenak gai izan dira teoria ekonomikoa ebidentzia enpirikoarekin bateratzeko. Ikus "Competition and Growth. Reconciling Theory and Evidence" Aghion eta Griffith-ek, 2005ean MIT Press-ek argitaratua.

«Erlaxazio» mota horren adibide bat aurki genezake Auzitegi Gorenaren azken epaia, CECASA, oliba-ekoizle espainiar ekoizleen kartela (ekoizpenaren %60 baino gehiago), eskuratze-mekanismoa eta biltegitratzean datzan jarduerak egiteko baimena eman zion. oliba-olioaren prezioa kontrolatzeko, [Tribunal de Defensa de la Competencia](#).

Irudia: Longbridge Technology Park - Innovation Center [Ell Brown](#) Flickr bidez.

There are no comments yet.